(Nro. 179.)

GAZETA LWOWSKA.

W Poniedziałek Nro. 91. 7. Sierpnia 1820.

Wiadomości kraiowe.

Ze Lwowa. — C. K. Rząd kraiowy podał do umieszczenia następuiące

Uwiadomienia:

I. C. K. Rząd kraiowy Morawsko-Sląski, odezwą swoią z d. 7. Lipca r. b. uwiadomia: że Jarmark Bryński tegoroczny, zwany N. Panny Narodzenia, dla zachodzących stosunków na inny czas przeniesiony został; i tak: Jarmark walny, zamiast dnia 10go Września, odprawi się d. 4go, a Podiarmarcze, zamiast d. 4. Września, d. 28. Sierpnia; na 8 więc dni pierwey, iak iest zwyczaiem.

II. Przy wprowadzeniu Siostr Miłosierdzia do Instytutu chorych, przez Ur. Jana Strzębosza w Nowosiółkach nowo-założonego, zobowiązało się kilku Posiadaczów dóbr, wspaniałomyślnością powodowanych, do dobroczynnych składek dla tegoż Instytutu przez subskrypcyię, iako to: C. K. Szambelan Hrabia Alexander Starzeński dał 200 dukatów, Hrabia Kaietan Dzieduszycki 40 duk., Ur. Jan Winnicki 100 duk., Ur. Stanisław Rybczyński 50 duk., C. K. Major de Balas 50 duk., Ur. Jan Wasilewski 50 dukatów. — C. K. Rząd kraiowy oświadczaiąc tym szlachetnym przyiaciołom ludzkości swoie zadowolnienie, podaie ninieyszem te piękne czyny do powszechney wiadomości.

C. K. Urząd Cyrkułowy Rzeszowski, nadesłał nam doniesienie następuiące:

Na wsparcie pogorzelców miasteczka Łańcut, w którem d. 17. Maia r. b. przez gwałtowny pożar, spaliło się 131 domów i kilkaset rodzin utraciwszy swóy dobytek całkiem podupadło; Miłośnicy muzyki Cyrkułowego miasta Rzeszowa dali Koncert w d. 29. Czerwca r. b. w Sali tuteyszey, za szczególnieyszem staraniem i pod dyrekcyią tuteyszego Cyrkułowego Urzędnika rachunkowego P. Obermeyer. — Z dochodu tego Koncertu i składek dobrowolnych poczynionych zaraz po tem smutnem wydarzeniu, zebrano na wsparcie tych nieszczęśliwych 125 ZR. w monecie konwencyyney i 544 ZR. w Wal. Wied. które do stosownego zarządzenia oddano Magistratowi Łańcuckiemu. — Urząd Cyrkułowy Rzeszowski poczytał za obowiązek swóy, oświadczyć czułe podziękowanie imieniem pogorzelców tak owym Miłośnikom muzyki za dany Koncert ku ich wsparciu, iak i tym, którzy się do tegoż składkami swoiemi przyczynili; postanowił oraz, dla zachęcenia do podobnych ofiar serc wspaniałomyślnych, ten prawdziwie dobry uczynek, podać ninieyszem do publiczney wiadomości.

Odebraliśmy od Towarzystwa Dobroczynności co następuie:

Od dnia 16. Grudnia 1819 r. aż po koniec miesiąca Lipca 1820 r. złożyły osoby niżey wyrażone do kassy Towarzystwa Dobroczynności w tuteyszym kraiu istnieiącego następuiące ofiary: JW. Józef Hrabia Kuropatnicki Cz. Zł. 10. — JW. Xawery Hrabia Chołoniewski tyleż. — W. Jmć Panna Emilia Cywińska W. W. 100 ZR. — JW. Ludwika z Hrabiów Rzewuskich Hrabina Lanckorońska tyleż. — JW. Ludwika z Hrabiów Dzieduszyckich Szeptycka tyleż. — JW. Domicella z Hrabiów Bielskich Hrabina Dzieduszycka srebrem 30 ZR. i W. W. 24 ZR. — JW. Magdalena z Hrabiów Dzieduszyckich Hrabina Morska W. W. 100 ZR. — Z Koncertu przez JP. Catalani danego, weszło do kassy W. W. 1046 ZR. 40 kr.; z tey summy wyłącznie 800 ZR. dla szpitala Lwowskiego pod dozorem Siostr Miłosierdzia, a resztę to iest ZR. 246 W. W. 40 kr. dla domu edukacyinego taż ofiaruiąca przeznaczyła. — JW. Konsyliarzowa Guberniialna Hrabina Castiglioni W. W. 100 ZR. — JW. Gubernatorowa Królestw Galicyi i Lodomeryi Rozyna Baronowa de Hauer przysłała wyłącznie dla szpitala Lwowskiego W. W. 200 ZR. i w tymże sposobie W. W. 100 ZR. dla domu edukacyinego. — JW. Kordula z Hrabiów Komorowskich Hrabina Potocka Prezyduiąca w Towarzystwie Dobroczynności W. W. 100 ZR. — JW. Józefa z Xiążąt Jabłonowskich

Hrabina Stadnicka Cz. Zł. 8. — JW. Zofia z Czyżów Hrabina Gołuchowska W. W. 100 ZR. — JW. Maryianna z Hrabiów Pinińskich Hrabina Humnicka W. W. 50 ZR. — Nakoniec W. Julianna z Lewickich Skrzyńska W. W. 76 ZR. — Dodawszy do tego pozostałe w kassie z przeszłego półrocza Cz. Zł. 7 i W. W. 27 ZR. 27 kr., to uczyniło ogólną summę wynoszącą Cz. Zł. 35, śrebrem 30 ZR. i W. W. 2224 ZR. 17 kr., z tąd

a) oddano dwie summy wyłącznie dla szpitalu Lwowskiego ofiarowane 1000 ZR. W. W. wynoszące;
b) wręczono przełożoney nad domem edukacyynym Lwowskim dwie summy wyłącznie dla tegoż domu przeznaczone ZR. 346 kr. 40 W.W. czyniące. Resztę podług proporcyi ustawą Towarzystwa Dobroczynności wskazaney w części iuż oddano, a w części do podniesienia zaassygnowano, iako to:
c) Szpitalowi Lwowskiemu Cz. Zł. 17, śrebrem 15 ZR. i W. W. 438 ZR. 48 kr.
d) Szpitalowi Maryiampolskiemu Cz. Zł. 4, śrebrem ZR. 6 i W. W. 175 ZR. 12 kr.
e) Szpitalowi Przeworskiemu Cz. Zł. 3, śrebrem ZR. 4 kr. 30 i W. W. 131 ZR. 24 kr.
f) Domowi edukacyynemu Lwowskiemu tyleż;
g) pozostało w kassie Towarzystwa Dobroczynności na dal Cz. Zł. 8 i W. W. kr. 49.

Działo się na posiedzeniu Towarzystwa Dobroczynności w Lwowie dnia 1. Sierpnia 1820 r. Jan Winc. Hr. Bąkowski D. i S. T. D.

Następuiące dobrowolne ofiary polepszyły uposażenie Nauczyciela w Państwie Gura Humora (na Bukowinie):

Gmina włości Klasztor Humora obowiązała się każdego roku bezpłatnie wyrąbać i dostawić dla tegoż Nauczyciela 2 sągi drzewa opałowego. — Gmina w Gura Humora podobnież sąg 1. — Gmina Frosin pół sąga. — Gmina Buk Schoja sąg 1. — Gmina Woronetz półtora sąga. — Każdy gospodarz Gminy Kapukadrulni i Kapukimpulni, zapewnił Nauczycielowi temu rocznie 10 ok siana, a każdy gospodarz gminy Niemieckiey Gura Humora, 30 kr. rocznie. Oprócz tego Pocztmistrz Gura Humorenski Ginsel przyrzekł dla niego co rok korzec ziemiaków i 3 fury drzewa; Pleban w Klasztorze Humora, Bazyli Paszkowicz podobnież 2 wozy parowe siana; Pleban w Kapukadrulni, Jordaki Bradanzak pół korca pszenicy; Pleban w Kapukimpulni, Dymitry Wasylowicz pół korca kukurudzy; Pleban Woronetzki, Iwan Kariowiecki wóz siana parowy; młynarz w Kapukadrulni, Jan Reh korzec mąki przenicznej; Właściciel hamerni, Karol Kalita podobnież rocznie 5 ZR. — kameralny Kastner Krommer podobnież 10 ZR. — Ekonom kameralny Höger na ręce żony Joanny 12 ZR. — Budowniczy kameralny Adam Platz 15 ZR. — Paweł Prisell lesniczy kameralny 4 ZR. — Krzysztof Fritsch lesniczy kameralny 6 ZR. — Jan Moczarski dyspozytor kameralny 3 ZR. — Gorzelnik kameralny Jozef Burggraf 5 ZR. — Piwowar kameralny Jozef Hawelka 5 ZR. — Pisarz propinacyi Krieger 5 ZR. — Jan Niedenthal tymczasowy Nadlesniczy kameralny 10 ZR. — Poborca myta drogowego Krzyżewski 10 ZR. Jan Husek pisarz drogowy 6 ZR.

Miło iest Rządowi kraiowemu tak użyteczne dla powszechności ofiary podać do publiczney wiadomości.

Dla uposażenia szkoły trywialney w Rymanowie zapewniono następuiące składki:

	ZR.	Kr.	WW.
Przez gminę miasta Rymanowa	100	—	—
Przez Plebana mieyscowego Wicentego Giebułtowicza . . .	12	30	—
i bezpłatne przysposobienie książek szkolnych dla ubogich uczniów.			
Przez przedmieszczan Posady górney i dolney	30	—	—
Przez gminę Zagątki Lazy . . 1 korzec żyta, a przez Dominium Rymanowskie przez 10 lat rocznie po 20 sążni drzewa.			

Rząd kraiowy podaie z zadowolnieniem te składki do wiadomości publiczney.

Pewny dziedzic i naczelny Urzędnik obwodu podatkowego, który wymienionym bydź nie chce, ofiarował na rzecz prowincyynego funduszu inwalidów 32 ZR. w monecie kruszcowey z wyznaczoney kwoty, na przyięcie Kalkulantów i Kopiistów.

Wiadomości zagraniczne.

Ameryka Hiszpańska.

Monitor z d. 18. z. m., który tak iak i inne gazety Francuzkie milczał względem układów z Rządem Buenos-Ayreyskim, (obacz przeszły Numer gazety) na dowód, że życzenia, aby tę Rzeczpolitę zamienić na Monarchyię konstytucyynę zaymowały iuż pierwey głowy Polityków Buenos-Ayreskich, nim takowe zkąd inąd przełożone zostały, przytacza wyiątek z taiemnych Instrukcyy n-

udzielonych w roku 1818 Posłowi-Kongressu, który miał zlecenie wniyścia w tey mierze w układy z Jenerałem Lecor, Dowodzcą wyprawy Portugalskiey w Montevideo.

Hiszpaniia.

Na trzeciem posiedzeniu Junty przygotowawczey, odbytem d. 6. Lipca, zaprowadzono w Stanach następuiących urzędników: Arcybiskup Sewilski Espiga mianowany iest Prezydentem, Jenerał Quiroga Viceprezydentem, a P. P. Clemencin, Cepero Subrie i Martial Lopes Sekretarzami. Deputacyia złożona z 22 Członków i dwóch Sekretarzy udała się do pałacu Królewskiego dla oznaymienia Jego Królewskiey Mości, że Stany zaprowadziły iuż porządek przepisany Konstytucyią. Król przyiął Deputacyię z naywiększą uroczystością i kazał iey w swoiey obecności usiąść. Na mowę mianą przez Prezydenta odpowiedział, że na d. 9. Lipca wieczorem o godzinie 10 będzie obecny na zgromadzeniu Stanów. Członkami tey wielkiey Deputacyi byli: P. P. Castrillo Biskup Szufragan Madrycki; Frayle, Biskup Siguenzy; Martinez de la Rosa; Munez Torrero, Calatrava Mescosa, Corses, Guttierez, Manescau, Castanedo, Solanot, Sierra Pambley, Cano Manuel, Jenerał Espeletta, Giraldo, Bernaben, Sancho, Ciscar, Canedo, Jandiola, Clemencin, Cepero. Margrabia Cardena przesłał proźbę do Junty w którey Stanom (*Cortes*) nadaie tytuł „Nayiaśnieyszych" Don Munnoz Torrero w imieniu całego Zgromadzenia kazał mu oświadczyć, iż ten tytuł tylko Królowi iest właściwy, i przez Stany (*Cortes*) w Kadyxie tylko z powodu niewoli Króla był przyięty.

W okolicach Madrytu włoczy się wiele oddziałów różnych stronnictw i inna drożyna, przeciwko którym wysłano Podpułkownika J. Navarro w 400 ludzi.

Wiadomości z Irunu datowane pod d. 6. Lipca a umieszczone w gazetach Francuzkich donoszą, iż w Prowincyiach Biskayskich, Alava, Quipuscoa i Navarra rozrzucano po kilkakroć manifest pod tytułem: „dobry Biskayczyk" wzywaiący mieszkańców do uzbroienia się przeciwko rewolucyionistom, którzy Religiią obalić a Króla chcą złożyć z Tronu. W tymże manifeście wyrażono, iż nowy systemat konstytucyyny sprowadzi na Hiszpaniią wszystkie te nieszczęścia, które Francyia w latach 1792 i 1793 doznawała i t. d. Alkadowie owych Prowincyy wezwali wszystkich, którzy mieli takowe pisma ulotne do wydania onych. W porcie Laredo w Biskai wyłożono na ląd wspomnione pisma balami.

Wielka Brytaniia i Irlandyia.

P. Brougham na posiedzeniu Izby Niższey z d. 28. Czerwca nad wychowaniem ubogich w imieniu Wydziału do tego złożonego zdał sprawę, która powszechne otrzymała oklaski i w następnych posiedzeniach Parlamentu miała bydź rozstrząsaną i zamienioną w bil. Przedmiot o którym mam mowić rzekł P. Brougham, iest ieszcze ważnieyszy iak ta wielka sprawa, która obie Izby zatrudnia; przedmiot ten ma cel stałego dobra kraiu, Państwa i całego świata; obeymuie on nieprzeyrzane pole; wychowanie niższych stanów społeczeństwa towarzyskiego i wtenczas ieszcze ściągać będzie na siebie uwagę, kiedy teraźnieyszy spor w Stanach wyższych zapomnianym zostanie. Po tey przedmowie, dziękował on uprzednie wysokiemu Duchowieństwu za gotowość w przyięciu okólnika i odpowiedź na iego pytania. Już pierwszego dnia otrzymał 600 odpowiedzi; trzeciego 2600 a w pierwszym tygodniu nadesłane miał doniesienia od trzeciey części Duchownych. W ogólności wezwał on 11400 Duchownych; niedostawało ieszcze 5 do 900 odpowiedzi a po drugiem wezwaniu tylko 360, a i to niebyło winą Duchownych; odpowiedzi przypadały własnie podczas rozwiązanego Parlamentu i zostały przełożone; przywieść mu należy na pochwałe całego Duchowieństwa, iż na powtórne iego wezwanie wszyscy swoią okazali gotowość, wyiąwszy dwóch niechętnych. Ogólnię zaś wychwalał P. Brougham przy tey sposobności rzeczywistych (nie tytularnych) Duchownych Angielskich iako prawdziwych dobroczyńców ludzkości, maią oni przykładać się i radą i uczynkami do wsparcia ubogich. P. Brougham namienił potem o dawnych staraniach polepszenia wychowania ubogich ludzi. Mowił on o planie P. Whitbreads w roku 1805, o wyrachowaniach Colquhouna, lecz wystawił ie iako niepewne. P. Colquhoun podał 2 miliiony dzieci w Anglii i Walii, nie maiących wychowania, 50,000 w samym Londynie i 1,750,000 w Irlandyi. Ilość taka iest uderzaiącą i wystawia ludność kraiu 40 miliionów. P. Colquhoun liczył w każdey Parafii po 800 dzieci. W całey Anglii iest tylko 50 parafii, w których znayduie się taka ilość dzieci ubogich, 700 zaś iest takich, które liczą po 400. Biorąc średnią miarę, można

tylko 85 ubogich dzieci kłaść na iednę parafię. P. Colquhoun niemogłby z większą niepewnością mowić o Chinach iak o Anglii. P. Brougham powstawał przeciwko zasadzie, która się weisnęła była po pokoiu Amieńskim do Anglii, niższe klassy ludzi nie powinny były bydź oświecane, aby nie szły za przykładem Francyi i w szkołach nie nabierali szkodliwych maxym rewolucyynych Gdyby takowe istniały szkoły, w którychby tak zgubnych uczono zasad, więc należałoby ie zamknąć ale nie zaniechać zupełnie ogólnego oświecenia. Papież sam wydaiąc do Duchowieństwa Irlandzkiego dopiero w przeszłym roku brewe, zalecał im w tem surowo, staranie o koło powierzoney im trzody, aby ią zachowali od złych i zgubnych pism, wyraża: „niedosyć iest wstrzymać trzodę waszą od takich pism, należy przeszkadzać temu, aby nie była źle wychowana, powinniście ią sami dobrze wychowywać."

Podług naynowszych wiadomości odebranych z Londynu pod 11. z m. Lord Liverpool uczynił dnia poprzedzaiącego wieczorem w Izbie Wyższey wniosek, aby drugie odczytanie bilu przeciwko Królowey a właściwie rozpoczęcie iey sprawy na d. 17. Sierpnia przeznaczyć, ponieważ na ten dzień przynaymniey niektórzy z 12 Sędziów będą mogli się znaydować, których obecności wymaga sprawa podług Konstytucyi. Zacny Lord dodał, iż, ieżeliby Królowa sądziła, że termin ten iest za krótki, życzyćby należało, by w kilku dniach swoią w tey mierze podała myśl, albowiem gdy Izba przedsięweźmie wszystkie kroki byłoby za poźno i trudno dogodzić iey żądaniu. Lordowie Grey, Holland i Erskine nie sprzeciwiaiąc się wnioskowi Lorda Liverpoola wyrazili życzenie swoie, aby obrońcom prawnym Królowey wręczone były odpisy punktów oskarżeń, i listy świadków maiących przeciwko niey wystąpić. Lordowie Liverpool, Ellenborough i Elden odpowiedzieli, że udzielenie takowe sprzeciwiałoby się naturze sprawy nadto, że oskarżenie dosyć dobitnie wyrażone iest w bilu. Żadnego nie masz przypadku wyiąwszy zdradę kraiu, w którymby właściwie przed zaczęciem się sprawy podawano oskarżonemu listę świadków maiących przeciwko niemu stanąć. W ninieyszym przypadku zaś, nie może nikt mieć wątpliwości, żeby Królowey nie miał bydź dozwolony ile możności czas i ułatwiące środki obrony przeciwko zarzutom maiącym iey bydź uczynionym. — Skutek naradzeń tych był, że wniosek Lord Liverpoola, aby drugie odczytanie bilu *Bill of pains and Penalties* na d. 17. Sierpnia odłożyć, iednomyślnie przyięte. Nakoniec na dalszy wniosek zacnego Lorda uchwalono, aby o tem uwiadomić Królowę i iey obrońców prawnych, aby w spomnionym dniu przed powtórnem odczytaniem bilu obrońcy prawni i świadkowie przeciwko niey słuchani byli, aby bez zezwolenia Izby nieoddalał się nikt z Lordów w dniu wspomnionym i następnych podczas rozpraw nad bilem, i by wszyscy Członkowie Izby wezwani byli okólnikiem przez Lorda Kanclerza do znaydowania się na zgromadzeniu w dniu wspomnionym.

Dnia 6go ze złego miesiąca w Izbie Niższey Pan Renald Ferguson mówił o Poselstwie wyprawionem poprzednio do Włoch dla zebrania dowodów znayduiących się w zielonym worku. — „Pierwszą w tey mierze myśl, rzekł ón, podał Wice-Kanclerz. On to naywięcey nad tym planem pracował, i z czterma Pomocnikami swoiemi wyiechał do Włoch dla zebrania wiadomości i dowodów, będących dziś w Zielonym Worku. Że tey chmury szpiegów Naczelnikiem był Wice-Kanclerz, mogę o tem iako naoczny świadek zapewnić Izbę, gdyż w miesiącu Wrześniu roku 1818 byłem we Włoszech. Nie żałowano na to żadnych, choć bardzo znacznych kosztów Dawno zatem Ministrowie wiedzieli o wszystkiem co teraz zarzucaią, a z czem wstrzymali się do przyiazdu Królowey. (Słuchayciel... Słuchayciel....) Ministrowie mniemać musza, iż nieukontentowanie Ludu iest tylko płonnem udaniem. Niechęć w Narodzie iest mocno ugruntowana, i rozciąga się od iednego do drugiego końca kraiu. Nie ma tu mowy, czyli N. Pani iest winna, ale tylko, czyli Królowa tego Narodu nie może tych praw używać, które się rozciągaią do nayniższych poddanych Królewskich! .... Pierwszym niesprawiedliwości względem Królowey krokiem iest otworzenie Zielonego Worka, drugim zaś wniesienie i ogłoszenie w tak haniebny sposób bilu. Jlem słyszał, wysłanie szpiegów do Włoch kosztowało 23,000 funtów szterlingów (920,000 złot. Polskich.) Przeciwni Królowey świadkowie wybrani są z liczby naylichszego motłochu, naypodleyszych istot na ziemi, (Słuchaycie) i na zasadzie zeznan takowych ludzi, bez żadnych dalszych dowodów, ma bydź Królowa Angielska potępiona!"

D. 6. przybyło do Doweru dwunastu cudzoziemców, powiększey części Włochów, którzy iako świadkowie przeciwko Królowey

słuchani bydź maią; pospólstwo odkrywszy ich było niezmiernie i do tego przywiodło, że powóz ich musiał prożno odeyść do Londynu; ieden z tych został ciężko ranny i dopiero w godzinę udało się Władzom rozproszyć pospólstwo.

W d. 9. i 10. z. m. poprzylepiano kartki po ulicach Londynu, na których wyrażono wielkiemi głoskami: „Nędznicy przybyli.“ Gazeta Times z d. 11. umieściła list z Harwichu zawieraiący o przybyciu świadków co następuie:

„Ziawienie się tych nędznych stworzeń należących do rodzaiu żebraków, każdemu kto ich widział sprawiło obmierźliwość. Dzisiay przybyło do Londynu 11 zwierząt pomiędzy nimi niewiasta.“ — Jakiż iest występek tych osób (zapytuie się Kuryier), których tak oznaczaią? Coż one przewiniły, ażeby na takie zasługiwały przyiınki? Z boleścią (wyraża daley Kuryier) odkrywamy cel, dla którego pewne, wzgardy godne stronnictwo chce przeistaczać owe pytania. Szkaradne kartki wszędzie rozdaią darmo i iedynie w zamiarze rozdraźnienia pospólstwa. Nie chcemy mówić więcey, chociaż wiadomo nam o źródle, z którego pochodzą pieniądze na opędzenie kosztów druku i o umowionym planie, podług którego następuią ogłaszania; lecz te niegodziwe i obmierzłe zabiegi spadną na głowy tworców i onych wspólników.“

Mieszkaniec Doweru obwinia Kuryiera o rozszerzoną naypierwey przez niego w obelżywych wyrazach fałszywą wiadomość, że pospólstwo źle się obeszło z przybyłymi Włochami do Doweru. Dwunastu tych Włochów mieli wszystkie swoie ruchomości w trzech workach i czterech tłomaczkach, od których drążnicy nie mogli 3 szyl. 6 den. zebrać i z tey przyczyny ściągnęli na siebie obelżywe owych drążników mowy, lecz ze strony pospólstwa nic się im nieprzyiemnego nie stało. Roziątrzony Lud dał się Konstablom uspokoić.

Gazeta wieczorna wyraża: iż ieden z świadków maiących stanąć przeciwko Królowey iest żydowka imieniem Kale, znana pierwey w Londynie iako śpiewaczka Ballade i posiadaiąca zaufanie u osoby wysokiego znaczenia; a że podwoyne prowadziła rzemiosło, z którego się utrzymywała, bawiła się nieiakiś czas we Włoszech i razu iednego widziała Jey Królewską Mość na koncercie w mieyscu publicznem w Wenecyi.

Królowa sprowadza także ze swoiey strony ze stałego lądu świadków. Po większey części maią bydź ludzie dobrego stanu. Wysłała ona trzy osoby i spodziewa się mieć iak mowią ogółem 100 świadków na swoię obronę.

Francyia.

Dnia 13. Lipca wsiadł Xiąże Decazes w Calais ze swoią małżonką na okręt, w orszaku 14 osób i odpłynął do Dower.

Stosownie do rozporządzenia Królewskiego wydanego pod dniem 6. Lipca, wszyscy Członkowie Legii honorowey, którzy przed 6. Kwietnia 1814, pobierali płacą 250 franków z funduszu tegoż orderu, rownie tak iak woyskowi morscy i lądowi zostaiący w służbie lub nie, którzy pod ówczas będąc Podofficerami lub żołnierzami, mianowani zostali Kawalerami; począwszy od drugiego połrocza 1820 pobierać maią z funduszów Skarbu summę 150 franków rocznie, a to dla uzupełnienia swey pensyi i podniesienia iey do roczney ilości 250 franków. Fundusz 1,700,000 franków oznaczony iest w budżecie na rok 1820. Summę 3,400,000 fr. zawierać ma rocznie budżet Skarbowy dla zasłonienia tych wydatków. Pozostałe pensyie, przez zgasnienie Członków w różnych stopniach legii, począwszy od 1. Stycznia 1820, służyć będą do opłacenia ranionych Officerów, którzy od 1. Kwietnia 1814 do 20. Marca 1815 zostali mianowani Członkami orderu. Pieniądze te, użyte bydź maią następnie do uzupełnienia płacy Officerów, Kommandorów i Kawalerów Wielkiego Krzyża, którzy przed d. 6. Kwietnia 1814 byli mianowani, i to tak, aby wszyscy Członkowie orderu będący w ówczas Officerami, pobierali początkowo 1000 franków; potem wszyscy Kommanderowie każdy po 2000, wielcy Urzędnicy 5000, nakoniec każdy Kawaler Wielkiego Krzyża po 5000 franków.

Na posiedzeniu Izby Parów z d. 17. z. m. przyięto budżet wydatków 115 głosami przeciwko 5 bez dalszego głosowania, przeciwnie zaś proiekt do prawa względem nowego podziału Korsyki odrzucono 61 głosami przeciwko 57. Izba mianowała potem szczególną Kommissyię złożoną z 5 Członków do rozstrząsnienia przyiętego iuż w Izbie Deputowanych proiektu do prawa względem dopełnienia traktatu z Algierem. Poseł Francuzki na Dworze Wiedeńskim Margrabia Caraman teraz znayduiący się, za pozwoleniem w Paryżu, mianowany iest Członkiem tey Kommissyi.

Monitor potwierdza, że Bergami tak, iak i cały orszak Królowey Angielski kazał zawidziec paszporta swoie w Prefekturze Policyi Paryzkiey na d. 12. Lipca dla wyiazdu do Rzymu.

Włochy.

Gazeta Neapolitańska umieściła wyrok Królewski zawieraiący następuiące mianowania: Ministrem spraw zewnętrznych: Xiąże di Campochiano. Ministrem łaski i sprawiedliwości, iako też spraw religiynych: Hrabia di Camadoli D. Francesco Rieciandi; w tymczasowey iego nieobecności Radca Kancelaryi Baron D. Franco Magliano zawiadować będzie w tym Wydziale. Ministrem Skarbu: Margrabia D. Felice Amati. Ministrem i Kanclerzem: Margrabia D. Giaochino Ferreri; w iego nie bytności będzie zawiadywał sprawami tego Wydziału naystarszy Radca Kancellaryi; Jenerałem Kapitanem, Jenerał-Porucznik Baron D. Michele Carrascosa. Ministeryium spraw wewnętrznych do czasu obsadzenia tego Wydziału, zawiadywać będzie Xiąże di Campochiaro. W Neapolu d. 6. Lipca 1820.

(podpisano) Ferdynand.
Minster Sekretarz Stanu i Kanclerz
Margrabia Tommasi.

Gazeta Florencka czyni uwagę podług odebranych wiadomości, że Jenerał Carrascosa i Pepe byli różnego między sobą zdania i że ztąd obawiano się złych skutków. Lecz wszystko uspokoiło się; Carascosa został Ministrem Woyny, a Pepe Naczelnym wodzem woyska.

Rossyia.

Gazety Hamburskie zawieraią następuiący Ukaz wydany przez Cesarza Rossyyskiego pod dniem 1. Kwietnia: „Ze względu doznawaney trudności przy pieczy, podeymowaney dla winowayców, którzy wskazani będąc do robot w twierdzach, siły swoie i zdrowie utracili i przez wiek, choroby i ułomności stali się niezdolnymi do pracy, osądziliśmy za rzecz słuszną zwrócić uwagę na ludzi, którzy chociaż dla swoich występków wyłączeni są z towarzystwa, atoli przez ludzkość wymagaią dla siebie pieczołowitości. Z tych tedy powodów rozkazuiemy: 1) Dla winowayców uwolnionych od robot w twierdzach przez ułomność i słabość zdrowia, maią bydź utworzone osobne i pod władzą Rządu zostaiące Instytuta; 2) Takie domy opieki dla łatwieyszego onych dozoru, zakładane będą w miastach Guberniialnych, i to stosownie do potrzeby w dwóch lub trzech mieyscach dla winowayców Prowincyy północnych i w tyluż mieyscach dla winowayców Prowincyy południowych; 3) Dla osadzenia tych winowayców tam, gdzie dla nich przeznaczony iest pobyt, dane będą budowy Rządowe; gdzie zas takich nie masz lub są zaięte, zatem kupione bydź maią domy lub inne wystawione; 4) Dla utrzymania instytutu ubogich winowayców, maią bydź wydane petrzebne summy ze Skarbu Państwa; 5) Dopóki takie domy opieki dla winowayców niebędą w Guberniiach urządzone, wszyscy więc niezdolni do pracy winowaycy zostawać będą w twierdzach właściwie pod opieką Władzy Inżynieryi; 6) Aby zaś wydatki na utrzymanie tych ludzi, nie były ciężarem Władzom Inżynieryi, więc ze Skarbu Państwa wydane zostaną potrzebne summy, w stosunku liczby wyraźnie nie zdolnych ludzi; 7) Minister Woyny będzie miał u siebie szczególny spis niezdolnych winowayców do pracy w twierdzach i żądać ma co rok wydania potrzebnych summ na ich utrzymanie; 8) Minister Woyny zaprowadzi należne urządzenia i przedsięweźmie naysurowsze środki, aby od robot w twierdzach tylko ci robotnicy wyłączeni byli, którzy właściwie do takowych stali się niezdolnymi; 9) Minister spraw wewnętrznych w miarę ukończenia domów opieki, dla osadzenia winowaycow niezdolnych do pracy pozostałych w twierdzach, przedsięwezwię wspolnie z Ministrem Woyny, należyte środki, aby podług podaney obiętości mieysca, wspomnieni winowaycy będący tymczasowie w twierdzach, rzeczywiście do tych Instytutów przeniesieni byli; 10) Minister spraw wewnętrznych, obowiązany iest nie tylko do oznaczenia mieysca dla wybudowania i zaprowadzenia tych instytutów, lecz powinien ułożyć etat i prawidła do wewnętrznego ich zarządu; 11) Wyż oznaczono urządzenia nie maią wniczem zmieniać przepisów wydanych względem włóczęgów, albowiem w tey mierze istnieiaiące rozporządzenia zostaią w swey zupełney mocy."

Mowią, iż podróż Cesarza do Prowincyy południowych Państwa przeznaczona iest na dzień 12. Lipca.

Turcyia.

Wiadomości odebrane z Korfu donoszą, że między W. Portą i Ali Baszą Janiny stanął pokóy pod warunkami: że Ali Basza powierzonem mu Baszostwem, wraz z miastami Prewesa i Parga i nadal zarządzać będzie, nie ma się atoli mieszać do Rządu obwodów dawniey przez niego przywłaszczanego.

Redakcyia F. Krattera. — Drukiem J. Pillera.